

Kotlandík

Školní časopis ZŠ Kotlářská

září 2024 – leden 2025

1. číslo, 9. ročník

Obsah

Slovo šéfredaktorky

Milí čtenáři,

letos jsme vás na první číslo časopisu nechali trošku čekat. Naše redakce je leto menší než v jiných letech. To ale neubírá nic na zápalu, s nímž pro vás články píšeme.

Snad vám listování časopisem příjemně vyplní přestávku nebo ukrátí čekání na děti.

Eliška Nečasová

Redakce

Ahoj, jsem **Barča Krejčíříková** chodím do 5. třídy a nemám ráda, když mi někdo říká Bára. Ráda kreslím, tancuju, lyžuju, hraju volejbal, vyrábím, bruslím, nakupuju a lezu po horolezecké stěně. Moje nejoblíbenější jídlo je svíčková omáčka s knedlíkem a masem. Můj nejoblíbenější školní předmět je informatika. Mám ráda zvířata, takže bych o nich ráda i někdy psala. Nejradši mám volejbal a tancování.

Ahoj já se jmenuji **Vilém Gründel**. Chodím do 4.C. Moje koníčky jsou šplhání na laně, gymnastika, atletika a plavání. V gymnastice skáče přes bednu, skáče do molitanové jámy, děláme sestavy na kruzích, na podlaze, taky děláme sestavy a skáče salta. V atletice běháme 300 metrů, házíme kriketovým míčkem, běháme sprinty.

Ahoj. Já jsem **Iva Cášková** a je mi 10 let. Mám jednoho bratra. Hraji basketbal a na klavír. Dobře se učím, ale rodiče někdy naštvu kvůli známce. Jsem v praktické češtině, protože mě baví psát články. Chtěla bych psát o zvířatech, nejlíp o savcích a rybách. Ptáky moc neznám.

Ahoj já se jmenuji **Marek Čechák**. Chodím do páté třídy. Rád hraju basketbal. V praktické češtině nejradši píšu o sportech a o akcích na škole. Moje nejoblíbenější jídlo je svíčková. Můj nejoblíbenější předmět ve škole je tělocvik a nejhorší předmět je výtvarka. Jsem hodně zvědavý a zapomětlivý.

Slovo šéfredaktorky 2

Ze života školy 3

Co nás zajímá a baví 4

(Ne)známé země 6

Zajímavá zvířata 7

Vtipy 8

Vzniklo v Praktické češtině 9

Ahoj. Jmenuji se **Polina Averianova**. Je mi 11. Chodím do 5 C. Svůj volný čas trávím s kamarádkami. Mám ráda zvířata, hlavně kočky. Baví mě různé sporty, přehazovaná a hlavně šachy. Můj dědeček mě naučil hrát šachy od malička. Moje nej oblíbené barvy jsou černá, modrá a bílá. Hodně jsem se těšila na Praktickou češtinu, protože mám ráda češtinu.

Jmenuji se **Elena Ungerová**, je mi devět let. Chodím do čtvrté třídy. Ráda hraji na klavír, také bruslím a tančím. Doma mám morče jménem Emilka. Volný čas trávím s morčátkem. Ráda se na Emilku dívám, když pobíhá ve své kleci, taky se sním mazlím. Ráda chodím do školy. Moje oblíbené předměty jsou matematika a vlastivěda. Ve škole mám nejoblíbenější kamarádku Andělku. O víkendu jezdím na Vysočinu, kde je moje celá rodina. Jezdím tam na kole a chodím do přírody.

Jmenuji se **Yi-Pan Lu**. Je mi 9 let a chodím do čtvrté třídy. Ráda maluji a čtu. Krasobruslím, protože ráda sportuji. Chodím tam už 4 roky. Máme doma pejska. Všechny volný čas trávím s ním. Chodím taky do sboru, který se jmenuje Kantiléna. Chodím ráda do školy. Ze školních předmětů mám nejradši výtvarku a pracovní činnosti. A z kroužků mám nejradši keramiku.

Ahoj. Jmenuji se **Viktoriia Karasova**. Chodím do 4. třídy. Mám ráda atletiku, protože mi hodně jde. Jsem ráda, když vyhraju.

Patroni

U nás ve škole je zvykem, že na každém začátku školního roku dostanou prvňáčci svého patrona. To je páták nebo čtvrták, který jim bude pomáhat, když něco budou potřebovat. Např. nepůjde jim otevřít skříňka nebo nebudou vědět, kde co je.

Na začátku školního roku jsme si rozdělili prvňáky podle abecedy. Další den jsme šli do jejich třídy. Podle jejich jmenovek jsme si každý vzali svého prvňáka a provedli ho po škole. Nejvíc se jim asi líbila malá tělocvična. Po provedení po škole jsme je vzali k nám do třídy, kde si mohli vybarvovat. Přes rok se můžeme navštěvovat. Častěji chodí patroni do jejich třídy než prvňáci do naší třídy. Ale někteří patroni si s nimi jen zamávají a popovídají. Do jejich třídy však nechodí.

Iva Cásková, V.C

Patroni jsou pátáci, kteří mají každý svého prvňáka. Během školního roku jsou uspořádány akce určené pro patrony a jejich prvňáky. Každý páták má většinou jednoho prvňáka, ale někdy může mít i dva. Patroni slouží k tomu, aby kdyby prvňák něco nevěděl, patron by mu měl pomoci. Patroni jsou na škole od nepaměti naší učitelky. Když patron dostane svého prvňáka vyfotí se s ním a provede ho po škole. Pátáci by měli navštěvovat pravidelně prvňáky, i když není nějaká akce.

Marek Čechák, V.B

Bruslení očima Yi-Pan

Každý rok chodí čtvrtý ročník do bruslení a učí se tam děti bruslit. Učí tam děti pan trenér s paní trenérkou. Učí se to jen ti, kteří to neumí. Ti, kteří to umí dělají těžší věci.

Na začátku máme vždy chvilku na projížďku a na konci máme chvíli na povídání s kamarády a s kamarádkami. Někdy si tam můžeme i najít dobrou kamarádku nebo dobrého kamaráda. Po projížďce se už normálně bruslí. Bereme si tam helmu, rukavice a teplé oblečení, jako je třeba: bunda, mikina a zateplovací kalhoty. Děti si

hlavně nesmí zapomenout vzít helmu, protože by pak nemohly na led. Můžeme si tam vzít i kapesné, protože je na stadioně automat. Je tam dobrý led, takže se nám na něm bruslí dobře.

Yi-Pan Lu, IV.A

Bruslení očima Elenky

Každý rok všechny čtvrté třídy chodí na bruslení. Chodíme celý podzim na stadion na Úvoze.

Učí nás tam pan a paní trenérka. Dělíme se na velkou a malou skupinu. Učí nás tam např. citrónky, čápa, slalom, bruslení pozadu a zatočit se. Bereme si s sebou helmu, brusle, dobré rukavice, oteplovací kalhoty, svetr nebo mikinu, bundu a láhev. Můžeme si s sebou vzít i malé kapesné. Na Úvoze je velký stadion.

Na začátku a na konci bruslení si můžeme povídat a ukazovat, co jsme se už za tu dobu naučili. Můžeme si tam najít nového nebo novou kamarádku. Moc mě to baví.

Elena Ungerová

Co nás zajímá a baví

Chodím do break dancu. Moje první zkouška byla třetího září roku 2024, měli jsme trenéra kterého máme ve středu, Tobiáše. V pondělí máme Ilju.

S Iljou trénujeme věci na vstupy. Uděláme kruh zhruba po pěti lidech, pokaždé tancuje jeden a ostatní čtyři se dívají na jeho vstup. Většinou to jde popořadě buď doleva, nebo doprava.

S druhým trenérem Tobiášem se učíme věci různé jako třeba helicoptéru. Dělá se tak, že si dáš jednu nohu dopředu, pokud jsi pravák tak

youtube.cz

youtube.cz

pravou, pokud jsi levák tak levou nohu. Na té straně, kde máš nohu vpředu, se podíváš vedle té nohy z vnějška, přikrčíš se a švihneš tělem. Pak už stačí se naučit držet rovnováhu ve stojce a naučit se v ní točit a máte to hotový. Pak to jen musíte opakovat a opakovat, až se to povede. Já sám to neumím. Pak se učí třeba flare, ale to jsou už opravdu těžké triky.

Vilém Gründel

O basketbalu s Markem Čechákem

Pro ty, kteří neví, co je to basketball, tak je to sport, při kterém driblujete a trefujete se do basketbalového koše. Udělaly jsme rozhovor s Markem Čechákem, který basketball hraje.

Hraješ basket. Proč jsi s ním začal?

Protože na škole byla příprava zadarmo.

Jak dlouho už ho hraješ?

Hraju ho čtvrtým rokem.

Hrál už ho někdo z rodiny?

Hrál ho můj táta.

Jezdíte na soustředění i mimo Česko, kam?

Do zahraničí nejezdíme.

Za který tým hraješ a kde trénujete?

Za BK Skokany Brno a trénujeme na Francouzské a na Údolní.

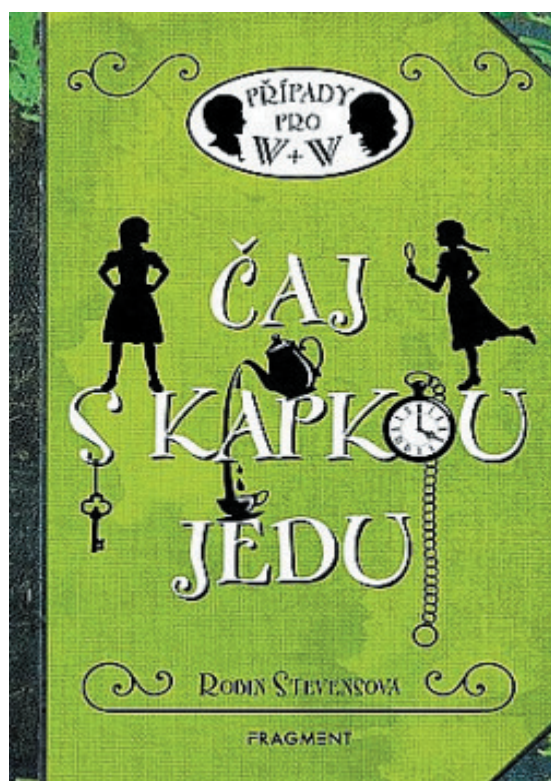
prosportovani.cz

Hraje ho někdo z tvých spolužáků?

Ze třídy ho nikdo nehraje.

Barbora Krejčíková, Iva Cášková

Robin Stevens: Čaj s kapkou jedu

databazeknih.cz

Čaj s kapkou jedu je kriminální knížka, ve které vystupují dvě třetačky Hazel Wongová a Daisy Welsová. Hazel je velmi opatrná a má více soucitu než Daisy. Naopak Daisy je odvážná, čte detektivní knihy a do všeho se hrne po hlavě. Spolu si Daisy a Hazel založily detektivní klub. Jednou o letních prázdninách jely Daisy a Hazel k Daisy domů na její oslavu. Oslavu však přerušila nečekaná událost. Někdo zabil přítele Daisyině matky tím, že mu do čaje nasypal jed. Daisy a Hazel se ten případ rozhodly vyřešit. Ale po víkendu hledání dorazila policie. Snažily se třetačky od případu držet dál, ale Daisy s Hazel dál vyšetřovaly. Daisy s Hazel našly vraha dříve než policie, byl to kamarád Daisina bratra, který obviňoval oběť z vraždy jeho otce. Ale nemohly ho zatknout, a tak ho udaly policii. Ta ho zatkla.

Tato knížka má 7-8 dílů. Kniha je určená pro holky, kluky by nebavila. Knihu čaj s kapkou jedu bych doporučila těm, co mají rádi kriminální knížky a nevadí jim, že jsou dlouhé.

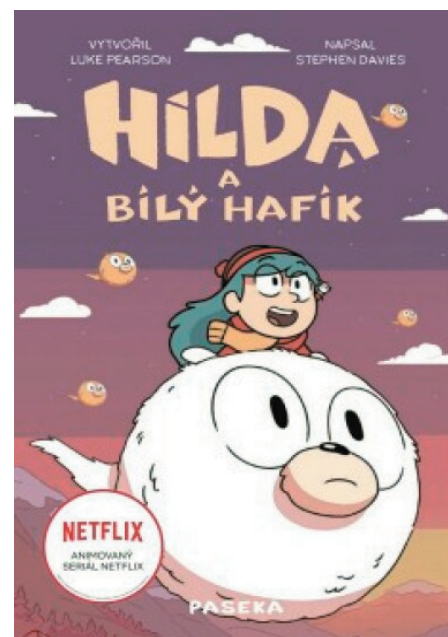
Iva Cášková

Stephen Davies: Hilda a bílý hafík

Hilda šla se svou kamarádkou Fridou a Davidem do lesa, kde pomáhala Fridě sbírat prach. Když se vrátila domů, tak se pohádala s maminkou. Hilda chtěla jít se svým domácím skřítkem Tontu do nemísta, ale přišla do jejího pokoje její maminka. Začali se o ni přetahovat a Hilda se dostala do limbu, kde nemohla dýchat. Když se vzbudila, zjistila že je v lese a že vedle ní leží i její maminka. Snažili se najít cestu ven, ale nenašli, protože narazili na trolla a ten je začal honit. Už byl skoro večer a trol zkameněl, tak Hilda a maminka spatřili jednu hodnou trolici, která jim dovolila přespat v jejím domě. Bylo tam útulno a trolice měla i děťátko. Ráno se rozloučili a trolice jim řekla kudy mají jít, aby se mohli vrátit domů. Nakonec se šťastně vrátili domů a už se nehádali.

Knížka se mi moc dobře četla. Bude bavit kluky i holky.

Yi-Pan Lu

databazeknih.cz

Země (ne)známé

Švýcarsko

rellox.cz

Švýcarsko je rozdělené na 26 kantonů. Jeho hlavní město je Bern. Jeho rozloha je 41 258 km čtverečních a je ho největší město je Curych. Zvláštností je že hlavní město není největší. V Švýcarsku se mluví italsky, retorománsky, francouzsky a německy (podle nejbližší sousední země). Retorománsky se mluví v malé části Švýcarska. Jeho nejvyšší hora je Dufourspitze která má 4 634 m.

Švýcarsko leží v Evropě, ale nepatří do Evropské unie (EU). Platí se zde franky (1 frank - přibližně 27 Kč). Vlajka Švýcarska je bílý kříž na červeném podkladu.

Švýcarské národní jídlo pocházející z německy mluvících kantonů jsou Röstli. Jde o smaženou placku ze strouhaných nebo na kousky nakrájených brambor. Švýcarsko je známé především díky skvělému lyžování, turistice, dokonalému dopravnímu systému a čerstvému vzduchu. Navštívit můžete Aletský ledovec, který je 25 km dlouhý o celkové rozloze 87 kilometrů čtverečních (pohybuje se od 10 do 200 m za rok). Klášter svatého Jana v Müstairu je velmi dobře zachovalý středověký klášter nacházející se ve východním Švýcarsku, v kantonu Graubünden. Založen byl v roce 775 n.l., tzn. v karolinském období.

rellox.cz

Zajímavá zvířata

Kapybara

Kapybary se vyskytují od Panamy až po ústí La Platy v Argentině. Žijí ve vodním prostředí. Je to největší žijící druh hlodavce. Dospělé kapybary dosahují hmotnosti 80 kg, délky 1,3 m a výšky 55 cm. Kapybary umí výborně plavat. Dokážou potápnout se a vydržet pod vodou 8-10 minut. Páření probíhá ve vodě. Samice březí 149-156 dní jednou či dvakrát do roka rodí 1-8 mláďat. Nejčastěji se rodí 5 mláďat. Jsou báječně vyvinuté, hned následující den přijímají pevnou potravu.

Polina Averianova

zoopraha.cz

Morče

spokojenemorce.cz

Morče je velmi oblíbený mazlíček. Kdo ho má, určitě ví, že není samotář. Naopak je to velmi společenské zvíře. Morčat je velmi hodně druhů. Klec by měla být příjemně velká a nesmí v ní chybět ani domeček. Nesmí chybět, protože by se morčata neměla kam schovat. Je velmi důležité nachystat morčeti nějaké pohybové aktivity. Na konci nesmí chybět odměna. Tou může být třeba nějaká šťavnatá zelenina. Chlupatá morčata se musí alespoň jednou týdně česat. U všech druhů se ale musí stříhat drápky. Morče je velmi milý společník.

Ema Dittrichová

Bígl

Bígl je lovecké psí plemeno, původem z Anglie. Jeho zbarvení se skládá většinou ze tří barev: hnědé, bílé a černé. Pyšní se dlouhým kmitajícím ocáskem s bílou špičkou. Patří ke středně velkému plemenu. Může být až čtyřicet centimetrů vysoký a dosáhnout hmotnosti až osmnáct kilogramů. Délka života je dvanáct až patnáct let.

Po svých předcích, loveckých psech zdědil skvělé čich a rychlost. Své uplatnění našel pro lov zajíců. Přátelská povaha a láska k lidem dělají z bígla ideálního kamaráda pro rodinu. Milují hry, u nichž musejí přemýšlet, ale také dlouhé procházky

se svým páníčkem, které jsou důležité pro jeho kondici. K tomu potřebuje kvalitní a vyváženou stravu. Potrava by měla mít pokojovou teplotu ani horká ani příliš studená.

Důležité je pravidelně česat jeho lesklou krátkou srst, stříhat drápky a čistit uši. Návštěva veterináře a očkování je také velice důležité. Jeho vrozené schopnosti využije v mnoha druzích psích sportů a aktivitách spojených s výstavami. Je jedním z nejvíce používaných plemen pro vědecké výzkumy.

Elena Ungerová

Vtipy

Ptá se malá myška maminky, co je to jed na myši.

Maminka ji poučí:

„Víš, to je něco jako kočka v prášku.“

Na svatbě: „To je ale pěkně škaredá nevěsta.“

„No dovolte, to je moje dcera!“

„Promiňte, nevěděl jsem, že jste její otec. „

„No dovolte, já jsem její matka! „

Policajt si nešťastnou náhodou vypíchne oko a na pojišťovně mu dají 5000 Kč. Jde domů a mne si ruce: „Tak to, když si vypíchnu i to druhé oko, budu mít na barevnou televizi! „

Učitelka: „Pepíčku, kde ses narodil?“

Pepíček: „Prosím, v Praze!“

Učitelka: „A která část?“

Pepíček: „Já jsem se tam narodil celý!“

Učitelka: „Pepíčku, vyjmenuj čtyři živly.“

Pepíček: „Oheň, země a vzduch a ... a, a ...“

Učitelka: „No a v čem si myješ ruce?“

Pepíček: „Aha, mýdlo!“

Potká ryba žábu a ta jí říká: „Rybko, polib mě.“

„Ne!“ odpoví Rybka.

Žába znovu zaprosí: „Rybičko, polib mě a něco dostaneš.“

„Dobře, proč ne,“ řekla si rybka a žábu políbila.

„A co dostanu?“ zeptala se poté.

A žába na to: „Ekzém, ekzém!“

Tati je pravda, že mrkvička je zdravá na oči?“ Ptá se malý Honzík.

„Jistě Honzíku, už jsi snad viděl králíka s brýlemi?“

Sedí si takhle veverka na stromě a louská oříšky. Rozlouskne si celá natěšená první — a v nich stříbrné šaty! Pak si rozlouskne druhý oříšek — a v nich zlaté šaty. Rozlouskne třetí — a tam diamantové šaty. Veverka se rozpláče, schoulí se do klubíčka a vzlyká: „Já se snad kvůli té pitomé pohádce ani nenajím!“

„Pepíčku, učil ses vůbec?“

„Ano.“

„A proč máš v domácím úkolu tolik chyb?“

„Protože chybami se člověk učí.“

Pepíček se v noci vzbudí a vidí, jak z chodby odchází zloděj s plnými taškami. Potichu, aby nevzbudil rodiče, se Pepíček ke zloději připlíží, a šeptem ho poprosí: „Prosím vás, a mohl byste ukrást taky moje housle?“

Přijde Pepíček do hospody, posadí se ke stolu a říká servírce: „Dvě deci červeného vína.“

„A kolikpak je ti let, chlapečku?“ zajímá se servírka.

„Osm.“ odpoví Pepíček.

„A to by ti nestačil džus?“

„Stačil, ale chybí mi dvě koruny.“

Přijde Pepíček a říká:

„Tati, hráli jsme fotbal a dal jsem 2 góly.“

„A jak dopadl zápas?“

„1:1!“

Otec se ptá syna:

„Čím chceš být, až vyrosteš, synku?“

„Blbečkem.“

„Cože?!“

„No ty pořád říkáš: Dívej, ten blbec má krásné auto, dívej, ten blbec má takovou vilu.“

Paní učitelka se jednou ptá: „Děti, píše se vždy po písmenu R tvrdé Y?“

Přihlásí se Pepíček a povídá: „Ne, například ve slově ropucha se po písmenu R píše O.“

Přijde Pepíček do obchodu: „Chléb máte?“

Prodavačka: „Co takhle kouzelné slůvko?“

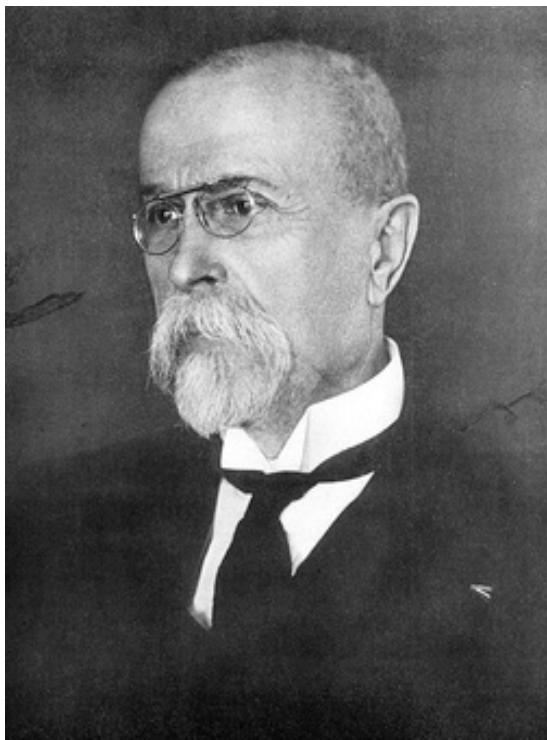
Pepíček na to: „Abrakadabra, naval chleba!“

Výběr: Yi-Pan Lu, Viktoriia Karasova

Osobnosti první republiky

Napsat článek se snáz řekne než udělá. Inspirace často dochází po třetí větě. Děti dostaly za úkol napsat článek o jedné ze tří osobností první republiky. Informace o nich dostaly, další si dohledaly. Toto z toho vzniklo.

T.G.M.

cs.wikipedia.org

TGM byl prvním prezidentem Československé republiky. Narodil se 7. března roku 1850 v Hodoníně. Pocházel z chudé rodiny, a proto si na studia musel vydělávat. Rodiče byli Josef a Marie Masarykovi. Oženil se s Charlotte Garrigue, která pocházela z Ameriky. Pak vypukla první světová válka. TGM jezdil po Evropě a hledal podporu politiků pro vznik samostatného Československa. Spolupracoval s Edvardem Benešem a Milanem Rastislavem Štefánikem. Umřel 14. září 1937 v Lánech.

Ema Dittrichová

Tomáš Garrigue Masaryk byl náš první československý prezident. Narodil se 7. března roku 1850 v Hodoníně a zemřel 14. září 1937 v Lánech. Prezidentem byl od roku 1918 až do roku 1935, takže byl prezidentem 17 let. Pocházel z chudé rodiny a na studia si musel vydělávat. Oženil se s Američankou Charlotte Garrigue. Spolupracoval s Edvardem Benešem a Milanem Rastislavem Štefánikem. Říkalo se mu prezident Osvoboditel. Jeho pohřeb se stal velkou národní manifestací za svobodu a demokracii.

Barbora Krejčíková

Edvard Beneš

Edvard Beneš se narodil roku 1884 a zemřel 1948. Narodil se v Kožlanech na severním Plzeňsku. Byl nejmladší z devíti sourozenců. Jeho otcem byl rolník Matěj Beneš.

Edvard Beneš se spolu s T. G. Masarykem zasloužil o vznik samostatného Československa. Na začátku studií a prvního politického formování se cítil jako příznivec Sociální demokracie, ve které byl také jeho bratr Vojtěch Beneš. Po vzniku ČSR se stal ministrem zahraničí. Od roku 1935 do 1938 a 1945 až 1948 byl československý prezidentem. Vsadil na spojení se Sovětským svazem. Za první světové války spoluzakládal Československé legie.

Iva Cásková

cs.wikipedia.org

Milan Rastislav Štefánik

cs.wikipedia.org

Milan Rastislav Štefánik se narodil 21. července 1880. Byl to slovenský politik a generál francouzské armády. Měl rád astronomii, věnoval se jí i ve francouzské armádě. Jeho partnerkou byla Giuliana Benzony. Spolu s Tomášem Garrigueem Masarykem a Edvardem Benešem je považován za zakladatele samostatného státu. Jeho otec se jmenoval Pavol Štefánik. Zemřel v květnu 1919.

Elena Ungerová

Milan Rastislav Štefánik se narodil 21. července roku 1880. Byl to slovenský politik, generál francouzské armády a astronom. Spolu s E. Benešem a T. G. Masarykem je považován za zakladatele samostatného státu. I ve francouzské armádě se věnoval meteorologii. Po vyhlášení samostatné ČSR byl ministrem vojenství. Zemřel 4. května 1919. Zemřel když mu bylo 38 let při leteckém neštěstí.

Příběhy

Vymyslet příběh se zadanými slovy? To zvládneme. Když vám ale po pár minutách psaní někdo řekne, že máte přestat, příběh si s někým vyměnit a pokračovat v tom cizí, dokáže to pěkně naštvat. Na druhou stranu nás to donutilo se zamyslet nad dějem a jeho postavami.

Banán se vypraví na dobrodružství, kde potká živé hračky a skamarádí se s nimi. Každý měsíc se vypravuje na dlouhé dobrodružství a jeho noví kamarádi jdou s ním. Dostanou se do Čajova, kde žijí jenom čaje. Je tam velká tma a potřebují s sebou zápalku. Jenomže jim došly. „Můžeme je koupit?“ zeptala se jedna šťastná hračka, „Snad má někdo pár mincí.“ Všichni začali hledat mince, ale našli jen dvě. „Ne! Nestačí nám to.“ Když nemají sirky ani mince na zaplacení, nemůžou se vrátit zpátky! Nakonec se ale vrátili a domluvili se, že spolu budou prožívat další dlouhé a zábavné dobrodružství.

Polina Averianova, Yi-Pan Lu

Žil byl jeden pán, co je jmenoval baculatej Pepa z depa. Měl domeček ve vlakovém depu. Pepa neměl moc přátel. Jeho nejlepší přítel se jmenoval vysoký Pepa Bican. Pepa se vídal s hezkou dívkou, která umí dobře plakat. Pepa Bican rád nosil mokrý červený svetr, který má už od zlatého narození. V této knížce se Pepíci snaží naučit dny v týdnu a nejde jim to, protože se učí jenom jednou týdně.

Pepa Bican tak moc miloval svůj krásný svetr, že ho málem snědl. Naštěstí ho Pepa z depa zastavil dřív, než ho strčil do pusy. Pepa Bican Pepovi z depa řekl, „Škoda, už byl málem ve mně,“ a večer se rozbřečel.

Ráno se rozhodli, že dnes budou trénovat dny v týdnu. Hádali se, že je pondělí, pátek, středa a takhle se hádali až do odpoledne. Pepa z depa rozhodl, že to udělají tak, že se budou vždy dívat na telefon a podle toho se naučí je psát a taky říkat. Když už je uměli říkat i psát, učili se je nazpaměť. A pak už je uměli až do hnusné smrti.

Marek Čechák, Vilém Gründel

Ahoj, já jsem z Brna. S mojí veselou kamarádkou jdeme do lesoparku. Viděla jsem tam černého kosa. Ted' jdeme pro moji zlobivou sestru a ptám se kamarádky, jestli půjde se mnou. Ona řekla, že ano. „Super! A můžeš jít pak se mnou do nového květinářství?“ Ona řekla, že ano, atak jsme šly pro moji zlobivou sestru a rovnou do nového květinářství. Cestou jsme viděly chudého pána. Zeptala jsem se ho, jestli nemá hlad, že bych mu dala trochu mé svačiny. On řekl, že ne. A k tomu ještě přidal, že chce klid a domov. A taky že chce hodnou manželku. Když jsem ho slyšela, šla jsem rychle do nového květinářství, že bych mu koupila hezkou květinu. Blízko byl také obchod s pánským oblečením, tak jsem mu koupila oblečení. Pak jsem šla k pánovi. Vše, co jsem mu koupila, jsem mu dala a řekla jsem mu, ať si najde novou ženu. Ještě jednou jsem šla do květinářství, abych koupila mamince květinu a šla jsem domů. Když jsem usínala, zamyslela jsem se, že dnešek byl krásný a že jsem udělala dost dobrých skutků.

Viktoriia Karasova, Elena Ungerová

Žila jedna veselá a pěkná učitelka. Měla zlou sestru Anežku. Ta byla taky učitelka. Zlá Anežka vždycky milovala, když děti řekly něco špatně. Třeba na otázku 1+1 někdo řekl 3. Řekla: „Jsi tupý.“ Ale to nebylo všechno. Kluky strkala do skříně a holkám brala šperky. Každý týden, každý den psali těžké pětiminutovky. Takže většina dětí měla špatné známky. Z toho byli všichni smutní, a tak si vymysleli plán. Dali učitelce na židli špendlíky, když nebyla ve třídě. V hodině si na dřevěnou židli sedla. Bolelo ji to a rozhodla se, že přestane být zlou na ubohé děti. Ty z toho byly veselé a začaly si hrát. Ale nejdřív se HODNĚ Anežce omluvili.

Yi-Pan Lu, Polina Averianova

Je to o kaprovi jménem Ostrýž, který se vydal do Sirkova. Tam si našel toho nejlepšího kamaráda na světě baculatého Housku. V malém Sirkově zažívali různá šílená dobrodružství. Zrovna byly Vánoce a Houska s Ostrýžem si objednali enormního kapra. Ten kapr byl v něčem zvláštní. Byl bílý. Kapra snědli tak rychle, že jim bylo špatně. Musela pro ně přijet žlutá záchranka, která je odvezla do velké nemocnice. Tam upadli oba do bezvědomí. Došlo to až k hrozné zástavě srdce. Doktorům se je nepovedlo oživit, tak zemřeli. Smutný pohřeb se konal ve velkém brněnském krematoriu 7. 11. 2015. Ostrýž a Houska byli rozptýleni do řeky Svratky a tam si krásně plavali dalších 100 let.

Elena Ungerová, Marek Čechák

V jednom městě poblíž moře bydlela jedna malá holčička. Jmenovala se Isabela. Bydlela ve velkém domě. Byl přepychový, ale holčičku stejně nejvíc fascinovalo moře. Chodila k němu každý den po nudné škole. Až jednoho dne se stalo něco, co by nikdo z vás nečekal. Když se přiblížila k moři, vsáklo ji do sebe. Když se Isabela probudila, viděla a cítila moře, ale najednou mohla dýchat pod vodou. Otočila se a uviděla vysoké vodní auto. Kromě auta viděla jen tmou jako v temné noci. Z auta vystoupila krásná mořská panna, která ji vtáhla do auta a uspala. Isabela se probudila a spatřila hodně velký a překrásný zámek. Kolem létali velcí vodní ptáci. Isabela úplně zapomněla na rodinu a přepychový dům. V tu chvíli ji někdo zezadu oslovil: „Vítej doma, dcero.“ Isabela se lekla a rychle se otočila. Spatřila královnu všech mořských víl. Teprve pak si uvědomila, že má místo nohou ocas. Královna ji zavedla do paláce, kde jí vše vysvětlila. Prý měla dítě, a to jí ukradli a udělali ji člověkem. A že tím dítětem je Isabela. Isabela se zasmála a řekla, že když ji moře vsáklo, měla pocit, že spadla do velké louže. Isabela zapomněla na vše ze strašné minulosti a začala žít v paláci s pravými rodiči.

Iva Cásková, Ema Dittrichová

Zdroje:

<https://www.databazeknih.cz/>
<https://cs.wikipedia.org>
<https://www.rellox.cz>
<https://www.zoopraha.cz/>
<https://www.spokojenemorce.cz/>

Poštovní adresa redakce:
ZŠ a MŠ Brno
Kotlářská 4
602 00 Brno
Email: enecasova@kotlarska.cz

Časopis ZŠ Kotlářská Kotlandík, určený pro první stupeň. Vydává: ZŠ a MŠ Brno, Kotlářská 4

Šéfredaktorka: Mgr. Eliška Nečasová

Editor: Mgr. Eliška Nečasová

Grafická úprava: Mgr. Tomáš Nečas, PhD., Mgr. Eliška Nečasová

Titulní strana: práce žáků II.C

Webová aplikace, tisk: Mgr. Roman Kadlík

Není-li uvedeno jinak, autorem fotografií je ZŠ a MŠ Brno Kotlářská 4

Články prošly lehkou jazykovou korekturou.

Číslo 1, ročník IX.
